

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **HORPEX s.r.o.**, se sídlem v Praze 1, Biskupský dvůr 2095/8, zastoupeného Ing. R. L., daňovým poradcem se sídlem v B., D. 4, proti žalovanému **Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj**, se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Na Jízdárně 3162/3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24.4.2015 č.j. 1758420/15/3205-00510-809591, ve věci místní příslušnosti,

takto:

- I. Rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 24.4.2015 č.j. 1758420/15/3205-00510-809591 se **zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 21.600 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Ing. R.L., daňového poradce se sídlem v B., D. 4.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24.4.2015 č.j. 1758420/15/3205-00510-809591, jímž bylo rozhodnuto o změně místní příslušnosti žalobce jako registrovaného daňového subjektu ve smyslu ustanovení § 131 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v platném znění (dále jen daňový řád), a to tak, že dnem 21.10.2015 je místně příslušným správcem daně žalobce Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

V podané žalobě žalobce namítl tyto žalobní body:

- 1) Skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spise, když žalobce si není vědom toho, že by měl správce daně důkazy pro změnu místně příslušného správce daně až ode dne 21.10.2015. Žalobce se ani k žádnému případnému důkazu nevyjadřoval, ač mu to umožňuje čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
- 2) Došlo k porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalobce nebyl v duchu zásady součinnosti nijak seznámen s důvody, které vedly žalovaného ke změně místní příslušnosti až od 21.10.2015, ani s tím, zda jsou tyto důvody opodstatněné.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě namítl, že napadené rozhodnutí není meritorním rozhodnutím a nemá povahu úkonu ve smyslu ust. § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.). Navrhl proto odmítnutí žaloby. Dále poukázal na rozdílnost rozhodnutí o změně místní příslušnosti registrovaného daňového subjektu ve smyslu ust. § 131 odst. 1 daňového řádu a rozhodnutí o změně místní příslušnosti na základě delegace ve smyslu ust. § 18 daňového řádu, kdy tento druhý případ není ze soudního přezkumu vyloučen (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu – dále jen NSS – ze dne 17.7.2008 č.j. 7 Afs 13/2007-54). Pro vydání rozhodnutí podle ust. § 131 odst. 1 daňového řádu je rozhodující změna sídla, které je směrodatné pro určení místní příslušnosti právnických osob ve smyslu ust. § 13 odst. 1 písm. b) daňového řádu. Žalovaný dále uvedl, že lze důvodně předpokládat, že nově příslušný správce daně nezačne správu daní vykonávat okamžitě, tj. bezprostředně od samotné změny sídla, ale až ode dne uvedeného v rozhodnutí, které vydá dosud příslušný správce daně právě podle ust. § 131 odst. 1 daňového řádu.

Krajský soud usnesením ze dne 4.2.2016 č.j. 22af 46/2015-17 žalobu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Usnesení bylo zrušeno rozsudkem NSS ze dne 29.6.2016 č.j. 2Afs 65/2016-38 a věc byla vrácena Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení. Zrušující rozsudek NSS nabyl právní moci dne 15.7.2016. Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku dospěl k závěru, že *rozhodnutí o určení dne, od kterého nastávají účinky změny místní příslušnosti správce daně podle § 131 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, je rozhodnutím podléhajícím soudnímu přezkumu.*

V dalším řízení byl krajský soud vázán vysloveným právním názorem.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu

(§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ustanovení § 75 odst. 2 s.ř.s.)

Podle ust. § 13 odst. 1 písm. b) daňového řádu, místní příslušnost správce daně, není-li dále stanoveno jinak, se řídí u právnické osoby jejím sídlem; pro účely správy daní se sídlem právnické osoby rozumí adresa, pod kterou je právnická osoba zapsaná v obchodním rejstříku nebo obdobném veřejném rejstříku, nebo adresa, kde právnická osoba sídlí skutečně, pokud se tato osoba do těchto rejstříků nezapisuje.

Podle ust. § 131 odst. 1 daňového řádu, dojde-li ke změně podmínek pro určení místní příslušnosti správce daně, dosavadní příslušný správce daně stanoví rozhodnutím den, k němuž přechází místní příslušnost na nového správce daně; proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Obsahem napadeného rozhodnutí, jakož i vyjádřeními účastníků řízení má soud za prokázané, že ke změně sídla žalobce došlo. Dle veřejně dostupných údajů z obchodního rejstříku změna sídla žalobce z původního sídla Milotice nad Opavou č.p. 107 byla zapsána na současné sídlo Praha 1 – Nové Město, Biskupský dvůr 2095/8 dne 14. února 2015.

Ustanovení § 131 odst. 1 daňového řádu zmocňuje správce daně pro případ, kdy daňový subjekt nesplní zákonem stanovenou registrační povinnost, jej zaregistrovat z úřední povinnosti. I když je toto řízení zahájeno z moci úřední, je nezbytné, aby ve smyslu ust. § 91 odst. 1 daňového řádu byl o jeho zahájení daňový subjekt informován. Takový postup považuje soud za nezbytný pro zachování právní jistoty daňového subjektu, zvláště pak za situace, kdy proti rozhodnutí o změně místní příslušnosti podle ust. § 131 odst. 1 daňového řádu se nelze odvolat. Je proto nutné, aby daňový subjekt měl povědomí o existenci zahájení a vedení takového řízení a aby mohl uplatnit svá procesní práva účastníka řízení. V posuzované věci se tak nestalo, když žalovaný bez předchozího jednání vydal napadené rozhodnutí a určil jím den, k němuž přechází místní příslušnost na nového správce daně.

Podle ust. § 131 odst. 1 daňového řádu dosavadní příslušný správce daně stanoví vydaným rozhodnutím den, k němuž přechází místní příslušnost na nového správce daně. V souladu s ust. § 102 odst. 2 a 3 daňového řádu musí i toto rozhodnutí správce daně obsahovat odůvodnění a v něm uvedené důvody výroku rozhodnutí. Jelikož předmětem výroku je určení dne, k němuž má být ke správě daně příslušný nový správce daně, je nezbytné, aby odůvodnění rozhodnutí obsahovalo úvahu odůvodňující určení konkrétního dne, k němuž ke změně místní příslušnosti dojde. Jelikož se tak v posuzované věci nestalo, krajskému soudu nezbyvá než vyslovit závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Ve své úvaze krajský soud zohlednil také ust. § 131 odst. 2 daňového řádu, podle něhož *dojde-li do dne, k němuž přechází místní příslušnost na nového správce daně, ke změně okolností, za kterých bylo podle odst. 1 rozhodnuto, rozhodne správce daně, který rozhodnutí vydal, o jeho zrušení nebo změně*. Krajský soud má za to, že je-li v ustanovení § 131 daňového řádu takováto klauzule, musí být přezkoumatelné, zda se změnila okolnosti, za nichž bylo vydáno rozhodnutí podle § 131 odst. 1 daňového řádu a zda je tedy opodstatněné zrušení nebo změna takového rozhodnutí. S ohledem na dikci ustanovení § 131 odst. 1 daňového řádu nelze než za okolnosti rozhodné pro eventuální postup dle odst. 2 téhož ustanovení považovat také důvody, které vedly

správce daně k určení rozhodného dne, k němuž dojde k přechodu místní příslušnosti na nového správce daně.

Na základě uvedené právní argumentace krajský soud shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.). Současně krajský soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným soudem (§ 78 odst. 5. s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobci, který měl ve věci úspěch, vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, které sestávající jednak ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč a dále z nákladů spojených se zastoupením daňovým poradcem, a to za 2 úkony právní služby po 3.100 Kč a 2x režijní paušál po 300 Kč (ustanovení § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Žalobci dále náleží náhrada nákladů vynaložených v souvislosti s kasačním řízením, a to ve výši 5.000 Kč za zaplacený soudní poplatek a dále za právní zastoupení advokátkou, za 2 úkony právní služby po 3.100 Kč a 2x režijní paušál po 300 Kč (ustanovení § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Náhrada nákladů za zastoupení daňovým poradcem činí celkem 6.800 Kč a za zastoupení advokátkou v kasačním řízení činí celkem 6.800 Kč. Celková částka náhrady nákladů řízení tak činí 21.600 Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen s.ř.s.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ustanovení § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ustanovení § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám daňového poradce žalobce.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 22.9.2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu